

Dictamen en relació amb la consulta formulada per la persona titular d'una notaria de Catalunya sobre el règim aplicable a les càmeres instal·lades en els espais on desplega la seva activitat.

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una notaria que desplega la seva activitat a Catalunya en el que es demana que l'Agència emeti un dictamen sobre si la seva activitat com a notari de Catalunya i, en concret la instal·lació de càmeres de videovigilància per a l'exercici d'aquesta activitat, està sotmesa a la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància.

Analitzada la consulta, que no s'acompanya de cap altra documentació, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica s'emet el dictamen següent:

I

(...)

II

Per tal de determinar el sotmetiment o no de les càmeres de videovigilància a què es refereix la consulta al règim establert a la Instrucció 1/2009, cal analitzar en primer lloc si els tractaments de dades duts a terme per la Notaria de la persona que formula la consulta es troben inclosos dins l'àmbit d'actuació de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, atès que d'acord amb l'article 3 de l'esmentada Instrucció, aquesta només resulta d'aplicació a les persones i entitats incloses dins l'àmbit d'actuació de l'Agència Catalana de Protecció de Dades.

D'acord amb l'article 156 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (en endavant EAC), correspon a la Generalitat la competència executiva en matèria de protecció de dades de caràcter personal que, respectant les garanties dels drets fonamentals en aquesta matèria, inclou en tot cas:

"a) La inscripció i el control dels fitxers o els tractaments de dades de caràcter personal creats o gestionats per les institucions públiques de Catalunya, l'Administració de la Generalitat, les administracions locals de Catalunya, les entitats autònomes i les altres entitats de dret públic o privat que depenen de les administracions autonòmica o locals o que presten serveis o compleixen activitats per compte propi per mitjà de qualsevol forma de gestió directa o indirecta, i les universitats que integren el sistema universitari català.

b) La inscripció i el control dels fitxers o els tractaments de dades de caràcter personal privats creats o gestionats per persones físiques o jurídiques per a l'exercici de les funcions públiques

amb relació a matèries que són competència de la Generalitat o dels ens locals de Catalunya, si el tractament s'efectua a Catalunya.

c) La inscripció i el control dels fitxers i els tractaments de dades que creïn o gestionin les corporacions de dret públic que exerceixin llurs funcions exclusivament en l'àmbit territorial de Catalunya.”

Fàcilment es pot concloure que l'activitat desplegada per les notaries no té cabuda ni en la lletra a) de l'article 156 de l'EAC (dedicat a les administracions públiques, universitats, ens que en depenen i gestors de serveis públics), ni en la lletra c) (referida a les corporacions de dret públic).

Els problemes es poden plantejar en relació amb la possible inclusió en la lletra b), és a dir, aquelles persones físiques o jurídiques que tot i no encaixar en cap dels supòsits esmentats anteriorment, exerceixen funcions públiques.

Cal reconèixer, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica del Notariat de 1862 i el Reglament notarial, de 2 de juny de 1944, que els notaris despleguen una innegable funció de caràcter públic, constituïda per la fe pública notarial, encara que convisqui amb altres funcions que també duen a terme aquestes professionals que no tinguin aquest caràcter de funció pública, com ara les funcions d'assessorament en dret que poden dur a terme.

Ara bé, el sotmetiment a l'àmbit competencial de la Generalitat en matèria de Protecció de Dades, i consegüentment la inclusió dins l'àmbit d'actuació de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, depèn, d'acord amb l'article 156.b) EAC, no només de que s'exerceixin funcions públiques sinó que cal, a més, que es tracti de matèries que siguin competència de la Generalitat o els ens locals de Catalunya i que el tractament es dugui a terme a Catalunya.

Caldrà analitzar doncs, en el cas que ens ocupa, si ens trobem davant d'un àmbit competencial el de l'ordenació, l'organització, la direcció, la inspecció i la vigilància de les funcions de la fe pública notarial que pugui considerar-se com a àmbit competencial de la Generalitat.

III

De la regulació continguda a l'EAC, en concret el seu article 147 es desprèn clarament que la competència de la Generalitat en matèria notarial es limita a ser una competència executiva i no referida a la totalitat de la matèria sinó a :

“a) El nomenament dels notaris i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles, per mitjà de la convocatòria, l'administració i la resolució de les oposicions lliures i restringides i dels concursos, que ha de convocar i portar a terme fins a la formalització dels nomenaments. Per a la provisió de les notaries i dels registres, els candidats han d'ésser admesos en igualtat de drets i han d'acreditar el coneixement de la llengua i del dret catalans en la forma i amb l'abast que estableixen l'Estatut i les lleis.

b) La participació en l'elaboració dels programes d'accés als cossos de notaris registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles d'Espanya, als efectes de l'acreditació del coneixement del dret català.

c) L'establiment de les demarcacions notarials i registrals, incloent-hi la determinació dels districtes hipotecaris i dels districtes de competència territorial dels notaris.

d) El nomenament de notaris arxivers de protocols de districte i la guarda i custòdia dels llibres de comptadoria d'hipoteques."

Es tracta per tant d'una competència executiva que, malgrat la utilització de l'expressió "en tot cas" a l'encapçalament, es refereix només a uns aspectes molt concrets de la funció pública notarial que resulta de difícil encaix amb la redacció de l'article 156 EAC, que, d'altra banda, no especifica si la competència de la Generalitat ha de ser exclusiva, compartida o si és suficient amb que es tracti d'una competència executiva (arts. 110 a 112 EAC), atès que la competència sobre aquests aspectes concrets no sembla que pugui permetre afirmar, als efectes de l'article 156.b), que correspon a la Generalitat la competència en matèria de funció notarial, sense fer més precisions.

Sembla subjacent en la redacció de la norma estatutària, i la pròpia evolució de la redacció del precepte durant la tramitació del projecte de llei apuntaria en aquest sentit, la voluntat que la competència en matèria de protecció de dades es projecti sobre aquelles funcions públiques que corresponguin a la Generalitat o els ens locals de Catalunya.

I en aquest sentit, si tenim en compte les competències que, amb base a l'article 149.1.8 CE li corresponen a l'Estat, i en concret les que han estat atribuïdes a la Dirección General del Registro y Notariado del Ministeri de Justícia, actualment regulades a l'article 7 del Reial Decret 1125/2008, de 4 de juliol, pel qual es desplega l'estructura orgànica bàsica del Ministeri de Justícia, sembla que el gruix de la funció executiva correspon a l'Administració de l'Estat. Tenint en compte això, no es pot considerar que l'activitat de les notaries estigui inclosa a la lletra b) de l'article 156 de l'EAC.

IV

Un cop establert que l'actuació de les notaries no està inclosa dins l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya en matèria de protecció de dades, cal concloure que no estarà inclosa dins l'àmbit d'actuació de l'Agència Catalana de Protecció de Dades sinó dins l'àmbit d'actuació de l'Agència Espanyola de Protecció de Datos (AEPD), i que la Instrucció 1/2009 no resultarà d'aplicació a les càmeres instal·lades per la persona que consulta.

En qualsevol cas, el règim aplicable serà el constituït per la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, el seu Reglament de desplegament, aprovat pel Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre i la Instrucció 1/2006, de 8 de novembre, de l'Agència de Espanyola Protecció de Datos, sobre el tractament de dades personals amb fins de videovigilància a través de sistemes de càmeres o videocàmeres. D'altra banda, i tot i que no tingui caràcter normatiu, pot resultar també d'interès per tal de clarificar el règim aplicable a aquestes càmeres el document "Guía de videovigilancia" disponible a la pàgina web de l'AEPD.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

La Instrucció 1/2009, de 10 de febrer, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància no resulta d'aplicació als tractaments amb fins de videovigilància duts a terme per les notaries que exerceixen la seva activitat a Catalunya, atès que no estan incloses dins l'àmbit competencial de la Generalitat en aquesta matèria.